

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Ловеч, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20224310200858 по описа за 2022 година

С наказателно постановление №20/05.09.2022 г. за глоба издадено от Д-р Росица Николаева Милчева, Директор на РЗИ - Ловеч, е наложена на С. Н. Н., ЕГН ***** от с. *****, обл. Ловеч на длъжност Кметски наместник на с. *****, общ. Ловеч, глоба в размер на 100.00 лева по чл.210, ал.1 от Закона за здравето, за това, че при направена проверка на 27.07.2022 г., в 12.35 часа по текущ здравен контрол от И. П. С. в присъствието на Т. А. А. - инспектори в Дирекция „Обществено здраве“, и в присъствието на С. Н. Н. – кметски наместник на населеното място – с. ***** и оправомощено лице от кмета на Община Ловеч се установи следното нарушение: Гробищния парк не е почистен и окосен, в резултат на което има висока храстовидна и дървесна растителност върху част от гробните места, което от своя страна затруднява свободния достъп на населението до тях, включително за хората с увреждания, с което е нарушил чл.8, ал.7 във връзка с чл.4, ал.3 и чл.3, ал.2 от Наредба №2/2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове и погребването и пренасяне на покойници (ДВ бр.36/2011 г.).

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят С. Н. Н., който го обжалва в законоустановения срок чрез адв. И. Х. от ВТАК и моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно и издадено в нарушение на императивните административно наказателни правила. Излага, че наказателното постановление е незаконосъобразно поради противоречие, с материалноправните норми и съществено нарушаване на процесуалните правила и необосновано, и моля да го отмените. Твърди, че не е извършено деяние, което да е противоправно, общественоопасно, да нарушава установения правен ред и да е извършено виновно. Тъй като деянието не е противоправно, то не може да бъде и наказуемо. Излага, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на акта за административно нарушение, послужил за основа на административнонаказващия орган, и при издаването на обжалваното наказателно постановление, както и че е нарушено правото на защита на доверителят и. На основание гореизложените фактически и правни доводи, които излага, че ще докажат в съдебно

заседание, моли съда да отмени обжалваното наказателното постановление като незаконосъобразно и несправедливо. При евентуалност, моли съда да приеме, че е налице маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Жалбоподателят С. Н. Н., редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Х. от ВлАК, която моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно. Представя писмена защита, в която е посочила подробни аргументи за отмяна на обжалваното НП. Моли да бъдат присъдени на доверителката и направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директора на РЗИ Ловеч, редовно призован, се представляват от адв. Колева от ЛАК, която моли съда да се произнесе с решение, с което да потвърди обжалваното НП. Излага, че същото е обосновано и законосъобразно и възпроизвежда напълно текста на съставения АУАН. Сочи, че при извършена от двете разпитани по делото свидетелки проверка по категоричен начин се установявало, че кметския наместник на с. ***** не е организиран почистване на гробищния парк, който е бил с висока храстовидна и дървесна растителност, която затруднявала достъпа на хората до гробните места. Сочи, че правната квалификация на деянието е законосъобразна и правилно отразен в издаденото НП. Излага, че не са налице процесуални пропуски при съставяне и връчване на НП и АУАН, както и че представения от страна на жалбоподателя график за извършване и почистване на гробищните паркове, не следвало да се кредитира, тъй като не бил съставен от надлежен орган, а освен това било несериозно изготвянето на график за почистване на гробищните паркове през месеците септември, октомври и ноември, когато нямало никаква растителност в гробищния парк и религиозни празници на които активно да се посещават гробищните места от наследниците на починалите. Счита, че по този начин издадените графици били нарочно съставени и съобразени с желанията на кметските наместници за почистване. В този смисъл моли съда да постанови своя съдебен акт, с който потвърди обжалваното НП.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите И. П. С. и Т. А. А., от становището на процесуалният представител на жалбоподателят и представените от него писмени бележки и становището на процесуалният представител на ответника, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 26.08.2022 г. бил съставен акт с изх. № ДЗК-16-061/26.08.2022 г. за установяване на административно нарушение от св. И. П. С. в присъствието на св. Т. А. А. срещу С. Н. Н., ЕГН ***** от с. *****, обл. Ловеч на длъжност Кметски наместник на с. *****, общ. Ловеч, за това, че при направена проверка на 27.07.2022 г., в 12.35 часа по текущ здравен контрол от И. П. С. в присъствието на Т. А. А. - инспектори в Дирекция „Обществено здраве“, и в присъствието на С. Н. Н. – кметски наместник на населеното място – с. ***** и оправомощено лице от кмета на Община Ловеч се установи следното нарушение: Гробищния парк не е почистен и окосен, в резултат на което има висока храстовидна и дървесна растителност върху част от гробните места, което от своя страна затруднява свободния достъп на населението до тях, включително за хората с увреждания, с което е нарушил чл.8, ал.7 във връзка с чл.4, ал.3 и чл.3, ал.2 от Наредба №2/2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове и погребването и пренасяне на покойници (ДВ бр.36/2011 г.). С акта не са иззети доказателства. В акта в графа възражения е вписано „Нямам“. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е

процесуално допустима.

Съдът намира, че в случая АУАН е съставен от св. И. П. С. за която не се спори, че е Инспектор в Дирекция „Обществено здраве“ към РЗИ Ловеч. НП също е издадено от компетентно лице, в случая от Д-р Росица Николаева Милчева, Директор на РЗИ - Ловеч.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на 27.07.2022 г. свидетелите И. П. С. и Т. А. А. – инспектори в РЗИ Ловеч извършили проверка на обект гробищен парк в с. *****, община Ловеч, в присъствието на Кметски наместник на с. ***** - жалбоподателят Н., в която връзка бил съставен Протокол от извършена инспекция в обект с обществено предназначение „Гробищен парк“ в с. *****, обл. Ловеч. Въз основа на констатираното при проверката на 27.07.2022 г. свидетелката И. П. С. в присъствието на свидетелката Т. А. А. съставила срещу жалбоподателят Н., в качеството му на кметски наместник на с. *****, обл. Ловеч процесния АУАН, в негово присъствие.

Въз основа на акта за нарушение било издадено обжалваното наказателно постановление № 20/05.09.2022 г., като отразената в акта фактическа обстановка била изцяло пресъздадена и в него.

Видно от обжалваното НП отговорността на жалбоподателят е ангажирана за нарушение на **чл.8, ал.7 във връзка с чл.4, ал.3 и чл.3, ал.2 от Наредба №2/2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове и погребването и пренасяне на покойници, което се твърди, че е извършено от последната на посочените в акта и НП дата и място, в качеството и на кметски наместник на с. *****, община Ловеч.**

Разпоредбата на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 2 от 21.04.2011 г., регламентира, че собствениците на гробищни паркове или оправомощените от тях лица организират и осигуряват поддържането и почистването на гробищните паркове. В този смисъл е посочената привръзка към чл. 8, ал. 7 - нормата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 2/2011 година. При изписване на цифровата квалификация на нарушението е направена привръзка и с нормата на чл.3, ал.2 на Наредба № 2/2011 година, която регламентира, че „Гробищните паркове се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания.“, но видно от направеното словесно описание на нарушението в акта и НП липсва описание на това какви конкретни изисквания за достъпна среда на населението, включително за хората с увреждания, в случая не са изпълнени, което да затруднява достъпа на хора до гробните места, включително за хората с увреждания. Ето защо съдът намира, че с оглед така констатираното е налице противоречие между словесното описание на нарушението и дадената цифрова квалификация в тази част. Няма спор по делото, че по силата на разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС гробищните паркове са публична общинска собственост, както и че това принципно положение е залегнало и в разпоредбата на чл. 2, ал. 1, изр. 2-ро от Наредбата за гробищните паркове и изградените в тях обредни зали на територията на Община Ловеч (приета с решение № 580 по протокол № 35 от 20.12.2005 г., публикувана и в сила от 23.01.2006 година). В чл. 2, ал. 2 от тази Наредба са посочени гробищните паркове действащи на територията на Община Ловеч, а т. 4 гробищата в кметствата на Общината.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за гробищните паркове и изградените в тях обредни зали на територията на Община Ловеч управлението и опазването на тези гробищни паркове е възложено на съответните кметове и кметски наместници. В този смисъл съдът споделя становището на процесуалният представител на жалбоподателят, че управлението и опазването на гробищни паркове предполагат дейности, за които са необходими финансови средства и в този смисъл, досежно кметските наместници тази разпоредба се явява формална и до голяма степен лишена от практическо приложение. Всеизвестен факт е че населените места, които се управляват от кметски наместници не притежават самостоятелен бюджет, а освен това не са и второстепенни разпоредители с бюджет по реда на чл. 11, ал. 10 от Закона за публичните финанси. За тях общинският съвет, по предложение на кмета на общината, утвърждава показателите по чл. 45, ал. 1, т. 2 от ЗПФ – чл. 52, ал. 2 от ЗМСМА. В този смисъл чл. 10 от цитираната по - горе Наредба за гробищните паркове и изградените в тях обредни зали на територията на Община Ловеч, регламентира, че Община Ловеч, в рамките на своя бюджет определя средствата за обновяване и разширяване на гробищните терени, сгради и съоръжения, общо озеленяване и изграждане и поддържане на алейна мрежа, общо осветление, транспортни комуникации и др. Нещо повече разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от същата Наредба визира Дейност "Обреди", която има задължението да осъществява дейности по поддържане и благоустрояване на гробищните паркове и т. н. В подкрепа на изложеното до тук е и представеното писмено доказателство – График за почистване и косене на гробищните паркове в Община Ловеч /л.21/, в който график, за процесния гробищен парк на територията на с. ***** е предвидено почистване в периода 30.10 – 31.10.2022 г., което не по вина на жалбоподателят е след извършената проверка и санкционирането на последната с процесното НП.

Предвид така установените по делото факти, съдът намира, че при така действащата нормативна уредба, жалбоподателят в качеството си на кметски наместник на с. ***** не е имал правомощия и финансови възможности за управлението и поддържането на гробищен парк в селото, който безспорно е собственост на Община Ловеч. В този смисъл, ангажирането на отговорността му за нарушение на разпоредбата на чл.8, ал.7 във връзка с чл.4, ал.3 и чл.3, ал.2 от Наредба №2/2011 г. се явява неправилно и необосновано от материално - правна страна, тъй като жалбоподателят не е субект на посоченото в НП нарушение.

Съдът споделя становището на процесуалният представител на жалбоподателят за допуснати при издаването на процесното НП нарушения на разпоредбите на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 7 от ЗАНН, изразяващи се в липса на описание в достатъчна степен на обстоятелствата при които се твърди, че е извършено нарушението. В тази връзка е основателно възражението, че в обстоятелствената част на описаното в процесното НП нарушение е посочено, че "... има храстовидна и дървесна растителност върху част от гробните места, което от своя страна затруднява свободния достъп на населението до тях, включително за хората с увреждания.", но от така посочените обстоятелства не става ясно къде точно се намира тази „храстовидна и дървесна растителност“, дали това са гробове със съответните

междинни пътеки между тях или се касае за главни или второстепенни алеи, които са обрасли с храстовидна растителност, затрудняваща достъпа на хората до гробовете. Това разграничаване е от съществено значение за изясняване на въпроса следва ли да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателят тъй като, съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Наредбата за гробищните паркове и изградените в тях обредни зали на територията на Община Ловеч, поддържането на гробното място и прилежащите междинни пътеки е задължение на близките на покойника, а ал. 2 на същия текст дава възможност на служители на дейност "Обреди" да поддържат тези участъци от гробищните паркове, при съответното възлагане от страна на близките на покойника и след заплащане на услугата. В словесното описание на нарушението следва да са посочени и конкретизирани всички обстоятелства, при които е извършено, за да е наясно привлеченото към отговорност лице какво точно нарушение му се вменява, с всичките му съставомерни признаци, за да може да организира адекватно защитата си. Освен това, липсата на такова описание пречатства и съда в преценката му за обоснованост и законосъобразност на атакуваното НП. Като не е сторил това, наказващият орган е нарушил правото на защита на санкционираното лице, тъй като то има право да знае точно какво нарушение му се вменява, че е извършило, при какви обстоятелства и каква е правната му квалификация. Следва между обстоятелствената част на наказателното постановление и дадената цифрова квалификация на нарушението, да е налице пълно единство, за да може наказаното лице да организира и упражни правото си на защита в пълен обем.

На следващо място – за посоченото в НП нарушение наказващият орган е приложил санкционната норма на чл. 210, ал. 1 от Закона за здравето. Същата е бланкетна и препраща към конкретно нарушени разпоредби от Закона за здравето и нормативните актове по прилагането му, но особеното е, че съдържа в диспозицията си конкретна форма на изпълнителното деяние на нарушението, а именно, че нарушението следва да е извършено чрез действие, т. е. визира определено активно поведение от страна на нарушителя. Докато в настоящият случай, като форма на изпълнителното деяние, на жалбоподателят е вменено бездействие за това, че не е предприел необходимите действия за поддържането и почистването на гробищния парк. Предвид изложените по – горе аргументи, съдът намира, че наказващият орган е приложил неправилна санкционна норма, и че като такава, с оглед словесното изписване на нарушението и дадената му цифрова квалификация е следвало да бъде приложена общата санкционна разпоредба на чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето, която се явява и по-леко наказуема, макар и минимумите на предвидените глоби и по двете да са еднакви, тъй като предвидения максимум по чл. 210, ал. 1 от Закона за здравето е по - висок.

В случая, въпреки актуалната съдебна практика, в това число и ТР № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС, което е задължително за прилагане и съобразяване, съгласно което съдът може да измени основаниято за налагане на санкцията и да приложи закон за по - леко наказуемо нарушение, съдът намери, че не следва да изменя процесното НП и да прилага правилната санкционна норма, тъй като при издаване на НП са допуснати и други нарушения, посочени

по – горе, които водят до незаконосъобразност на издаденото НП и не могат да бъдат санирани.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че НП №20/05.09.2022 г. на Директора на РЗИ Ловеч е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото и с оглед претенцията на жалбоподателят да му бъдат присъдени направените по делото разноски, съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН следва да бъде осъден ответника Регионална здравна инспекция гр. Ловеч, да заплати на жалбоподателят направените по делото разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение. Същото е в размер от 300 лева, съгласно представения договор за правна защита и съдействие и списък на разноските и следва да бъде присъдено в пълния му размер, тъй като е в рамките на определеното по чл. 18, ал. 2 във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №20/05.09.2022 г. за глоба издадено от Д-р Росица Николаева Милчева, Директор на РЗИ - Ловеч, с което е наложена на С. Н. Н., ЕГН *** от с. *****, обл. Ловеч на длъжност Кметски наместник на с. *****, общ. Ловеч, глоба в размер на 100.00 лева по чл.210, ал.1 от Закона за здравето, за нарушение на чл.8, ал.7 във връзка с чл.4, ал.3 и чл.3, ал.2 от Наредба №2/2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове и погребването и пренасяне на покойници (ДВ бр.36/2011 г.), като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА ответника РЗИ гр. Ловеч, представляван от директора, да заплати на С. Н. Н., ЕГН ***** от с. *****, обл. Ловеч сумата от 300.00 /триста/ лева разноски по делото, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Ловеч в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____